

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 291/2018-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. augusta 2018 predbežne prerokoval sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Križanom, advokátska kancelária, Kocel'ova 2, Nitra, vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky opatreniami Okresného súdu Nitra sp. zn. OS-NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 z 27. septembra 2017 a sp. zn. OS-NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo 7. októbra 2017, návrhmi Okresnej prokuratúry Nitra č. I PO-V-55/2017-NR-3 a č. I PO-V-61-1/2017-NR-3 a postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre 12. októbra 2017 pri vykonaní opatrení sp. zn. OS-NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 z 27. septembra 2017 a sp. zn. OS-NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo 7. októbra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 6. novembra 2017 doručené sťažnosti [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorými namietal porušenie základných práv zaručených v čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“):

A. opatrením Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. OS-NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 z 27. septembra 2017, návrhom Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len „okresná prokuratúra“) na vydanie tohto opatrenia okresného súdu a postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre (ďalej len „krajské riaditeľstvo Policajného zboru“) 12. októbra 2017 pri vykonaní označeného opatrenia okresného súdu (sťažnosť vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2039/2017), a

B. opatrením okresného súdu sp. zn. OS-NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo 7. októbra 2017, návrhom okresnej prokuratúry na vydanie tohto opatrenia okresného súdu a postupom krajského riaditeľstva Policajného zboru 12. októbra 2017 pri vykonaní uvedeného opatrenia okresného súdu (sťažnosť vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2041/2017).

2. Uznesením ústavného súdu č. k. PLs. ÚS 24/2017-7 z 15. novembra 2017 boli sťažnosti sťažovateľa (vedené pod sp. zn. Rvp 2039/2017 a sp. zn. Rvp 2041/2017) spojené na spoločné konanie.

3. Z obsahu oboch sťažností a ich príloh vyplýva, že na základe príkazov na domovú prehliadku vydaných okresným súdom pod sp. zn. OS NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 z 27. septembra 2017 a sp. zn. OS NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo 7. októbra 2017 boli 12. októbra 2017 príslušníkmi odboru kriminálnej polície krajského riaditeľstva Policajného zboru v trestnom konaní ním vedenom pod ČVS: KRP-76/2-VYS-NR-2017 vykonané domové prehliadky v priestoroch dvoch nehnuteľností vo vlastníctve obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], ktorej konateľom je sťažovateľ, ktorý sa v jednej z týchto nehnuteľností „zdržuje a má tam vytvorené svoje obydlie a domácnosť“ a v druhej „má... trvalé bydlisko a sídlo jeho advokátskej kancelárie“.

4. Sťažovateľ je presvedčený, že príkazy na domové prehliadky okresného súdu „sú nepreskúmateľné a nedôvodné, tým pádom nezákonné, ako aj samotný úradný postup orgánu vykonávajúceho predmetné domové prehliadky bol nesprávny a teda nezákonný“.

5. Nepreskúmateľnosť príkazu okresného súdu sp. zn. OS-NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 z 27. septembra 2017 sťažovateľ vidí v tom, že jeho odôvodnenie „neobsahuje

žiadnu relevantnú konkrétnu vysvetľujúcu argumentáciu akými skutočnosťami boli naplnené zákonom ustanovené podmienky pre zásah do ústavou garantovaného práva na nedotknuteľnosť obydlia“. Odôvodneniu príkazu tiež vyčíta, že v ňom chýba „akékoľvek vysporiadanie sa s ustanovením § 104 a nasl. Trestného poriadku, teda vôbec neobsahuje zdôvodnenie, prečo by predchádzajúca výzva na vydanie listinných materiálov a písomností, pre ktorých zaistenie boli domové prehliadky nariadené, bola bezúspešná“.

6. Podľa slov sťažovateľa „opatrenie... sp. zn. OS-NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo... 07. 10. 2017, síce obsahuje označenie konkrétnych skutočností, na základe ktorých by bolo možné dovodiť odôvodnenosť vykonania domovej prehliadky rodinného domu, avšak v odôvodnení absentuje akékoľvek vysporiadanie sa s dôvodnosťou tohto vyšetrovacieho úkonu ako aj zásadou primeranosti“. A aj keď uvedené „opatrenie... obsahuje aspoň strohé konštatovanie, že domová prehliadka bude vykonaná bez predchádzajúcej výzvy v zmysle § 104 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko je tu dôvodná obava, že sa výzvou nedosiahne dobrovoľné vydanie vecí, ale nie je vôbec zrejmé, z čoho táto dôvodná obava súdu plynie, nakoľko táto nie je absolútne ničím odôvodnená a ide výlučne o ničím nepodložené konštatovanie“.

7. Príkazy okresného súdu podľa názoru sťažovateľa obsahujú „nekonkrétne označenie vecí, ktoré mali byť pri domových prehliadkach zaistené, teda z toho dôvodu by ani nemohli byť zaistené bez vydania nového príkazu“ a „v prípade, že by na základe takéhoto nekonkrétneho označenia vecí došlo k jej zaisteniu, by toto zaistenie vecí bolo nezákonné“.

8. Sťažovateľ považoval za dôležité tiež uviesť, že „listinné materiály a písomnosti, na ktorých zaistenie boli domové prehliadky nariadené, sa

a) úplne všetky nachádzajú alebo boli predložené v origináli, prípadne v ich úradne overenej kópii, [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], teda štátnemu orgánu, ktorého splnomocnený zástupca bol v konaní vypočutý;

b) v jednotlivých vyhotoveniach boli poskytnuté v origináli a nachádzajú sa u jednotlivých údajných poškodených, teda u osôb, ktoré boli v konaní vypočuté ako svedkovia;

c) z povahy niektorých listinných materiálov a písomností, pre ktorých zaistenie boli domové prehliadky nariadené, je logicky vylúčené, aby sa tieto vôbec mohli nachádzať v prehľadovaných nehnuteľnostiach...“.

9. Sťažovateľ dodal, že „sa väčšina... listinných materiálov a písomností, pre ktorých zaistenie boli domové prehliadky nariadené, tiež nachádza aj v spisoch príslušných súdov, notárov a dokonca už aj na Okresnom riaditeľstve policajného zboru v Nitre... a Okresnej prokuratúre Nitra...“ a že „OČTK zaistili vyše tri mesiace pred vykonaním domových prehliadok tie z listinných materiálov a písomností,... na ktorých zaistenie boli domové prehliadky nariadené... Táto skutočnosť bezpochyby preukazuje už i tak zrejmú bezdôvodnosť a neprimeranosť predmetných domových prehliadok a všetkých... opatrení Okresného súdu Nitra.“.

10. Slovom sťažovateľa „je zrejmé, že OČTK mali vedomosť, respektíve museli mať vedomosť o tom, kde sa v... opatreniach Okresného súdu Nitra... označené listinné materiály a písomnosti, na zaistenie ktorých boli domové prehliadky nariadené, nachádzajú.“

Navyše tieto listinné materiály a písomnosti OČTK aj mali k dispozícii, minimálne v rozsahu v akom už boli predtým predložené OR PZ v NR v trestných konaniach vedených pod ČVS: ORP-1471/4-VYS-NR-2016, ČVS: ORP-1538/4-VYS-NR-2016 a ČVS: ORP-1359/4-VYS-NR-2016, ak tieto už predtým neboli zo strany OČTK všetky zaistené od [REDAKOVANÉ] a/alebo údajných poškodených, avšak pokiaľ neboli, tak rozhodne mohli byť a tiež najmä mali byť zaistené.“.

11. Skutočnosť, že sa listinné materiály a písomnosti, pre ktoré boli podľa sťažovateľa nariadené domové prehliadky, nachádzali „u orgánov verejnej a štátnej moci“, od ktorých si ich orgány činné v trestnom konaní mohli vyžiadať, svedčí o neprimeranosti vydaných príkazov.

12. Za postup v rozpore s § 104 Trestného poriadku, a teda aj za zásah do jeho ústavou garantovaných základných práv sťažovateľ považoval absenciu zdôvodnenia tvrdenej zjavnej bezúspešnosti predchádzajúcej výzvy na dobrovoľné vydanie hľadaných vecí.

13. Vykonanie domových prehliadok po viac ako 10 mesiacoch od začatia trestného stíhania sťažovateľ hodnotí ako v rozpore s ich povahou, ktorou je neodkladnosť tohto vyšetrovacieho úkonu, a z tejto okolnosti „*taktiež plynie bezdôvodnosť a neprimeranosť tohto vyšetrovacieho úkonu*“.

14. Nezákonnosť vykonaných domových prehliadok sťažovateľ vidí aj v tom, že „*OČTK už pri vykonávaní v poradí prvej domovej prehliadky, pri ktorej bol sťažovateľ prítomný... v rodinnom dome nachádzajúcom sa v obci [REDAKOVANÉ]... boli opakovane sťažovateľom informovaní o tom, že všetky predmetné listiny, ktoré z označených má on k dispozícii, sa nachádzajú výlučne v byte [REDAKOVANÉ] v priestoroch jeho advokátskej kancelárie, tieto sú súčasťou spisov advokáta, boli získané pri činnosti advokáta a teda sa na tieto listiny vzťahuje povinnosť mlčanlivosti podľa § 23 zákona o advokácii, teda tieto nemôže vydať ani mu nemôžu OČTK byť odňaté.*

Napriek tomu OČTK bola nezákonne vykonaná domová prehliadka rodinného domu a domácnosti sťažovateľa a to... - bez predchádzajúcej výzvy podľa § 104 ods. 2 Trestného poriadku.

Rovnako tak... v čase ešte pred vykonaním domových prehliadok bytov na [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] vrátane advokátskej kancelárie o tomto informoval OČTK aj prítomný zástupca [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a podľa jeho tvrdení aj samotná [REDAKOVANÉ] v jej písomnom stanovisku, podľa ktorého advokátske spisy sťažovateľa OČTK nemôžu prehľadávať ani zaistiť z dôvodu povinnosti zachovávanía mlčanlivosti podľa § 23 zákona o advokácii a rovnako ho informoval aj o tom, že on sám osobne od skorých ranných hodín opakovane o tomto informoval OČTK.“.

15. Sťažovateľ je presvedčený, že pri domových prehliadkach došlo aj k množstvu ďalších pochybení, ktoré svedčia o ich nezákonnosti, a to:

„- v zápisnici o vykonaní domovej prehliadky v rodinnom dome... [REDAKOVANÉ] v obci [REDAKOVANÉ] je uvedené, že táto bola vykonaná bez predchádzajúcej výzvy podľa § 104 ods. 2 Trestného poriadku, avšak nie je uvedený dôvod prečo, teda v rozpore s § 105 ods. 4 Trestného poriadku...;

- pri domových prehliadkach... bola vyhotovená fotodokumentácia, pričom však v príslušných zápisniciach o ich vykonaní absentuje akákoľvek zmienka o jej vyhotovení;...“

16. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí oboch sťažností na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že opatreniami (príkazmi na domovú prehliadku) okresného súdu sp. zn. OS-NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 z 27. septembra 2017 a sp. zn. OS-NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo 7. októbra 2017, návrhmi okresnej prokuratúry na vydanie týchto opatrení a tiež vykonaním týchto opatrení príslušníkmi krajským riaditeľstvom Policajného zboru boli porušené jeho základné práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1 a 2 ústavy. Zároveň navrhol napadnuté príkazy okresného súdu zrušiť ako nezákonné a krajskému riaditeľstvu Policajného zboru zariadiť odstrániť z vyšetrovacieho spisu vedeného pod ČVS: KRP-76/2-VYS-NR-2017 všetky dôkazy získané vykonaním nezákonných domových prehliadok 12. októbra 2017 a tieto zlikvidovať. Sťažovateľ napokon požadoval priznať mu primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov jeho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

17. Podaním doručeným ústavnému súdu 5. januára 2018 označeným ako „Doplnenie petitu sťažností zo dňa 24. 10. 2017“ sťažovateľ doplnil ním požadovaný návrh rozhodnutia takto:

„Opatrením Okresného súdu Nitra sp. zn. OS-NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 zo dňa 27. 09. 2017, návrhom Okresnej prokuratúry Nitra č. I PO-V-55/2017-NR-3 podaného na Okresný súd Nitra dňa 19. 09. 2017 na vydanie tohto opatrenia a tiež vykonaním tohto opatrenia Krajským riaditeľstvom policajného zboru v Nitre dňa 12. 10. 2017 boli porušené základné práva sťažovateľa na nedotknuteľnosť obydlia podľa článku 21 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Opatrenie Okresného súdu Nitra sp. zn. OS-NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 zo dňa 27. 09. 2017 sa zrušuje ako nezákonné.

Krajskému riaditeľstvu policajného zboru v Nitre sa nariaďuje odstrániť z vyšetrovacieho spisu vedeného pod ČVS: KRP-76/2-VYS-NR-2017 všetky dôkazy získané vykonaním nezákonnej domovej prehliadky dňa 12. 10. 2017 a tieto zlikvidovať.

Sťažovateľovi sa priznáva právo na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5.000 Eur.

Sťažovateľovi sa priznáva právo na náhradu trov konania vo výške 312,34 Eur. “,
a vo vzťahu k postupu a rozhodnutiu okresného súdu a orgánov činných v trestnom konaní v súvislosti s ďalšou domovou prehliadkou sťažovateľ navrhol rozhodnúť takto:

„Opatrením Okresného súdu Nitra sp. zn. OS-NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo dňa 07. 10. 2017, návrhom Okresnej prokuratúry Nitra č. I PO-V-61-1/2017-NR-3 podaného na Okresný súd Nitra dňa 06. 10. 2017 na vydanie tohto opatrenia a tiež vykonaním tohto opatrenia Krajským riaditeľstvom policajného zboru v Nitre dňa 12. 10. 2017 boli porušené základné práva sťažovateľa na nedotknuteľnosť obydlia podľa článku 21 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Opatrenie Okresného súdu Nitra sp. zn. OS-NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo dňa 07. 10. 2017 sa zrušuje ako nezákonné.

Krajskému riaditeľstvu policajného zboru v Nitre sa nariaďuje odstrániť z vyšetrovacieho spisu vedeného pod ČVS: KRP-76/2-VYS-NR-2017 všetky dôkazy získané vykonaním nezákonnej domovej prehliadky dňa 12. 10. 2017 a tieto zlikvidovať.

Sťažovateľovi priznáva právo na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5.000 Eur.

Sťažovateľovi sa priznáva právo na náhradu trov konania vo výške 312,34 Eur. “

18. Podaním doručeným ústavnému súdu 3. apríla 2018 sťažovateľ predložil ústavnému súdu listinné doklady, ktoré mu boli krajským riaditeľstvom Policajného zboru zaslané ako odpoveď na jeho podanie označené ako *„Oznámenie o protiprávnom konaní príslušníkov OKP KR PZ v NR. Sťažnosť podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach“*. Sťažovateľ pritom poukázal *«najmä na tú skutočnosť, že z listiny KR PZ v NR označenej ako „Sťažnosť - Oznámenie prijatých opatrení – zaslanie“ č. KR PZ -NR-OKS-33-003/2018 zo dňa 21. 03. 2018 o. i. vyplýva, že postup príslušníkov KR PZ v NR pri vykonávaní domových prehliadok dňa 12. 10. 2017 bol v rozpore so zákonom»*.

II.

19. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

20. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah... Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

21. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

22. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

23. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

24. Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základných práv sťažovateľa zaručených v čl. 21 ods. 1 a 2 ústavy opatreniami – príkazmi na domové prehliadky - okresného súdu sp. zn. OS-NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 z 27. septembra 2017 a sp. zn. OS-NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo 7. októbra 2017, návrhmi okresnej prokuratúry č. I PO-V-55/2017-NR-3 a č. I PO-V-61-1/2017-NR-3 a postupom príslušníkov krajského riaditeľstva Policajného zboru 12. októbra 2017 pri vykonaní nariadených domových prehliadok, ku ktorému malo dôjsť nedôvodnosťou, nezmyselnosťou, neprimeranosťou a z toho prameniaca nezákonnosťou vykonania uvedených domových prehliadok, navyše, bez predchádzajúcej výzvy na dobrovoľné vydanie hľadaných vecí, ako aj nedostatočným odôvodnením napadnutých príkazov okresného súdu na vykonanie týchto domových prehliadok.

25. Podľa čl. 21 ods. 1 ústavy obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.

26. Podľa čl. 21 ods. 2 ústavy domová prehliadka je prípustná len v súvislosti s trestným konaním, a to na písomný a odôvodnený príkaz sudcu. Spôsob vykonania domovej prehliadky ustanoví zákon.

K namietanému porušeniu označených základných práv postupom krajského riaditeľstva Policajného zboru

27. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

28. Ako z príloh sťažností podaných ústavnému súdu vyplýva, sťažovateľ proti postupu príslušníkov krajského riaditeľstva Policajného zboru podal Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, sekcii kontroly a inšpekčnej služby, Bratislava „*Sťažnosť podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach*“, ktorá sa argumentačne v podstatnej miere prekrývala s dôvodmi uvedenými v sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a ktorá v konečnom

dôsledku viedla k prijatiu opatrení príslušným oprávneným orgánom verejnej moci, a to krajským riaditeľstvom Policajného zboru v konaní vedenom pod sp. zn. KRPZ-NR-OKS-Sť-11/2018 s tým výsledkom, že časť podania bola postúpená na vybavenie „úradu inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR“ a časť „odboru kriminálnej polície KR PZ v Nitre“.

29. Ústavný súd poukazuje na svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 277/09).

30. Pokiaľ sa teda sťažovateľ domáhal ochrany svojich práv onacheňým právnym prostriedkom nápravy, na základe ktorého príslušné orgány verejnej moci preskúmali/preskúmajú namietaný postup príslušníkov krajského riaditeľstva Policajného zboru, táto okolnosť predstavuje prekážku uplatnenia právomoci ústavného súdu, a teda aj neprípustnosť podanej sťažnosti (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), preto ústavný súd sťažnosti v týchto častiach odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustné.

K namietanému porušeniu označených základných práv návrhmi okresnej prokuratúry č. I PO-V-55/2017-NR-3 a č. I PO-V-61-1/2017-NR-3

31. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súde podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

32. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

33. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

34. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval aj samotné sťažnosti podané ústavnému súdu, nedoručil aj kópie návrhov okresnej prokuratúry, ktorými malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv; ich predloženie je pritom povinnosťou vyplývajúcou z už citovaného § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

35. V súvislosti s uvedeným nedostatkom ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada *vigilantibus iura scripta sunt*, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

36. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosti v tejto časti vykazujú taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ich z uvedeného dôvodu odmietol už pri ich predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

37. Navyše, ústavný súd poznamenáva, že napadnutými návrhmi okresnej prokuratúry k zásahu do označených základných práv sťažovateľa ústavnoprávne relevantným spôsobom dôjsť nemohlo. Tieto návrhy totiž nijako priamo do základných práv sťažovateľa reálne nezasahovali ani neovplyvnili jeho postavenie. Ich existencia sama osebe nijako negatívne v materiálnom zmysle na osobu sťažovateľa nedopadala. Takými boli až rozhodnutia (príkazy) okresného súdu, ktorý o týchto návrhoch rozhodoval a ktoré boli zákonným predpokladom a podkladom reálneho vykonania týchto domových prehliadok. Uvedené návrhy totiž iba iniciovali konanie o nariadení domových prehliadok, ale neboli právnym titulom ich vykonania s následkom zásahu do základných práv sťažovateľa. Inak povedané, bez rozhodnutia okresného súdu by návrhy okresnej prokuratúry nemali žiaden praktický účinok. Je síce pravdou, že bez týchto návrhov by okresný súd o nariadení domových prehliadok nekonal a nevydal príkazy na ich vykonanie (pozri § 100 ods. 1 Trestného poriadku), avšak nič to nemení na tom, že zodpovednosť za nariadenie domovej prehliadky a teda aj za prípadný zásah do základných práv a slobôd konkrétnych osôb spadá na príslušný konajúci všeobecný súd, ktorý aj z tohto dôvodu návrhu môže ale nemusí vyhovieť.

38. Z tohto pohľadu sú sťažnosti sťažovateľa v týchto častiach zjavne neopodstatnené, čo predstavuje dôvod ich odmietnutia podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

39. Preskúmaniu návrhov okresnej prokuratúry na nariadenie domových prehliadok ústavným súdom bránia aj právomoci ústavného súdu predchádzajúce oprávnenie okresného súdu tieto návrhy posúdiť či už z hľadiska ich zákonnosti, ale aj z hľadiska ich ústavnosti. Z čl. 127 ods. 1 vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou

založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne. Uvedené robí túto časť oboch sťažností sťažovateľa takou, o ktorej nemá právomoc rozhodovať, čo by bolo dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

K namietanému porušeniu označených základných práv opatreniami – príkazmi na domovú prehliadku – okresného súdu sp. zn. OS-NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 z 27. septembra 2017 a sp. zn. OS-NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo 7. októbra 2017

40. Predmetom sťažnosti je teda namietaná nezákonnosť, ako aj namietané porušenie práv garantovaných ústavou v súvislosti s nariadenými a vykonanými domovými prehliadkami v priestoroch užívaných sťažovateľom spôsobom spadajúcim pod ochranu základného práva na nedotknuteľnosť obydlia.

41. Ochrana obydlia je súčasťou širšej kategórie, ktorou je ochrana súkromia. Aj keď sťažovateľ nenamieta porušenie práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), v ktorom je ochrana práva na súkromie sústredená, napriek tomu ústavný súd považuje za vhodné pripomenúť svoj už viackrát v minulosti prezentovaný prístup, že základné práva obsiahnuté v ústave vykladá v intenciách dohovoru, teda v intenciách judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu (ďalej len „ESLP“). Tak je to aj v súvislosti s danou problematikou.

42. Z hľadiska metodologického pri sťažnostiach týkajúcich sa namietaného porušenia čl. 8 dohovoru po uznaní, že ide o vec spadajúcu do pôsobnosti označeného článku, ESLP presúva svoju pozornosť na skúmanie ospravedlniteľnosti takéhoto zásahu z pohľadu limitov vymedzených čl. 8 dohovoru. Ako prvé nastupuje posúdenie kritéria legality (že k zásahu došlo na základe zákona), potom legitímnosti (že k zásahu došlo pre účely niektorého zo záujmov vymedzených čl. 8 ods. 2 dohovoru) a napokon proporcionality zásahu, teda že zásah bol v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa nevyhnutný.

43. Obdobne ústavný súd pristúpil k posúdeniu aktuálne namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 21 ods. 1 a 2 ústavy.

44. V danom prípade došlo k zásahu do nedotknuteľnosti obydlia na zákonom podklade, ktorý predstavujú ustanovenia § 99 a nasledujúce Trestného poriadku, pričom toto obmedzenie sledovalo legitímny cieľ – verejný záujem na odhalení trestnej činnosti.

45. Kritérium proporcionality aplikované pri posudzovaní zásahov do súkromia vyžaduje adekvátne vyváženie dvoch navzájom si konkurujúcich záujmov, v konkrétnom prípade sťažovateľa na jednej strane garancie domovej slobody (nedotknuteľnosť obydlia) a na druhej strane verejného záujmu na odhalení trestnej činnosti a potrestaní páchatel'a.

46. Sťažovateľ je toho názoru, že v jeho prípade bolo nariadenie a vykonanie domových prehliadok neprimeraným zásahom do práva na rešpektovanie súkromia a obydlia.

47. Z hľadiska ústavnej akceptovateľnosti napadnutých príkazov, ktorými boli nariadené domové prehliadky a ich konformnosti s ústavou, bolo úlohou ústavného súdu posúdiť, či bol zásah do domovej slobody sťažovateľa primeraný, teda či zodpovedal zmienenej požiadavke proporcionality. Inými slovami, či súd, ktorý k vykonaniu domových prehliadok privolil, náležite zohľadnil všetky relevantné okolnosti prípadu sťažovateľa, a či bol v celom svojom rozsahu konflikt spoločenského záujmu na náležitom vyšetrení trestnej činnosti s domovou slobodou (nedotknuteľnosťou obydlia) sťažovateľa vyriešený v duchu požiadavky spravodlivej rovnováhy.

48. Okresný súd príkaz na domovú prehliadku sp. zn. OS-NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 z 27. septembra 2017 odôvodnil takto:

„Z predloženého vyšetrovacieho spisu vyplýva, že je dôvodné podozrenie, že mohol byť spáchaný obzvlášť závažný zločin podvodu a že v tomto byte a v priestoroch k nemu patriacich sa môžu nachádzať dôkazy, ktoré súvisia s trestnou činnosťou, pre ktorú bolo začaté trestné stíhanie najmä zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupníkom [redacted]... a postupcami, dodatky číslo 1 k zmluvám

o postúpení, splnomocnenia pre advokáta [REDACTED]... žiadosti o vyplatenie finančnej čiastky z depozitu [REDACTED]... adresované [REDACTED] [REDACTED] a ostatné už vyššie citované listiny.

Súd návrh na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky v tomto byte považoval za dôvodný, nakoľko jej vykonanie môže prispieť k objasneniu skutočností dôležitých pre trestné konanie a k odhaleniu páchatel'ov tohto zločinu. Z týchto dôvodov súd vydal príkaz na vykonanie domovej prehliadky...“

49. V príkaze sp. zn. OS-NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo 7. októbra 2017 okresný súd uviedol:

„Na základe podaného návrhu a predloženého vyšetrovacieho spisu ČVS: KRP-76/2-VYS-NR-2017 súd skúmal, či v predmetnej veci sú splnené zákonné podmienky pre postup v zmysle vyššie citovaných ustanovení, pričom po preštudovaní podaného návrhu a pripojeného vyšetrovacieho spisu zistil, že podaný návrh je opodstatnený. Vzhľadom na hore uvedené zistenia existuje dôvodné podozrenie, že v predmetnej nehnuteľnosti sa môžu nachádzať veci dôležité pre trestné konanie a vykonaním domovej prehliadky môžu byť zaistené dôležité veci nevyhnutné pre náležité objasnenie skutkového stavu veci, ktoré by následne mohli viesť k usvedčeniu osôb podozrivých z uvedenej trestnej činnosti.“

50. Tomuto záveru predchádzalo nasledujúce odôvodnenie:

„V priebehu vyšetrovania bol vypočutý aj splnomocnený zástupca [REDACTED] [REDACTED], z vyjadrenia ktorého vyplynuli skutočnosti odôvodňujúce podozrenie, že zo strany [REDACTED] boli finančné náhrady oprávnených osôb postúpené za zlomok ich skutočnej hodnoty na právnickú osobu [REDACTED], [REDACTED], ktorá je prepojená s osobou [REDACTED], a to uvedením do omylu oprávnených osôb. Splnomocnený zástupca [REDACTED] taktiež uviedol, že v depozite [REDACTED] sa vo vzťahu k všetkým oprávneným osobám jedná o sumu vo výške 192.953,48 eur.

Operatívno-pátracou činnosťou bolo zistené, že vo vyššie uvedenej nehnuteľnosti, ktorej vlastníkom je spoločnosť [REDACTED] [REDACTED], sa zdržiava a užíva ju podozrivý [REDACTED]. Dôvodom na vykonanie domovej prehliadky je podozrenie, že vo vyššie uvedenej nehnuteľnosti sa môžu nachádzať veci dôležité pre trestné

konanie, ako aj ďalšie písomnosti, na základe ktorých podozrivý [REDAKOVANÉ] mohol zistiť vlastníkov predmetných pozemkov a výšku ich finančných náhrad zo [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], ešte pred podpisom predmetných plnomocenstiev a zmlúv postúpení pohľadávok, ako aj ďalšie veci súvisiace s touto a inou trestnou činnosťou.

Domová prehliadka bude vykonaná bez predchádzajúcej výzvy v zmysle § 104 odsek 2 Trestného poriadku, nakoľko je tu dôvodná obava, že sa výzvou nedosiahne dobrovoľné vydanie vecí, z uvedeného dôvodu by predchádzajúca výzva bola zjavne neúspešná a zároveň by jej vykonaním mohlo dôjsť k zmareniu účelu domovej prehliadky, nakoľko hrozí, že dôjde k zničeniu dôkazov.“

51. Za veci dôležité pre trestné konanie, ktorých potreba zaistenia bola dôvodom na vydanie príkazov na domové prehliadky, okresný súd prakticky zhodne v oboch prípadoch označil:

„zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupníkom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ]... a postupcami:

[REDAKOVANÉ],
[REDAKOVANÉ]...,
[REDAKOVANÉ]...,
[REDAKOVANÉ]...,
[REDAKOVANÉ]...,
[REDAKOVANÉ]...,
[REDAKOVANÉ]...,
[REDAKOVANÉ]...,
[REDAKOVANÉ]...,
[REDAKOVANÉ]...,
[REDAKOVANÉ]...,
[REDAKOVANÉ]...

Dodatky č. 1 k Zmluvám o postúpení pohľadávky vyššie uvedených osôb na postupníka [REDAKOVANÉ]...,

Plnomocenstvá vyššie uvedených osôb na advokáta [REDAKOVANÉ]...,

Oznámenia o postúpení pohľadávky vyššie uvedených osôb adresovaných

[REDAKOVANÉ]...,

*Oznámenia o postúpení pohľadávky [REDACTED]...,
adresovaných [REDACTED]...*

*Žiadosti o vyplatenie finančnej čiastky z depozitu [REDACTED]...,
adresovaných vyššie uvedenými osobami,*

*Žiadosti o vyplatenie finančnej čiastky z depozitu [REDACTED]...,
adresovaných [REDACTED]...*

*kúpna zmluva č. 05087/2015-PKZP-K40167/15.00 zo dňa 11. 12. 2015
a 14. 12. 2015..., medzi predávajúcim [REDACTED]... a kupujúcim [REDACTED]...*

*Kúpna zmluva č. 05077/2015-PKZP-K40166/15.00, medzi predávajúcim [REDACTED]
[REDACTED]... a kupujúcim [REDACTED]...*

*Všetky písomnosti týkajúce sa vyššie uvedených osôb - postupcov,
Osvedčenia o dedičstvách vyššie uvedených osôb - postupcov,
ako aj ďalšie písomnosti súvisiace so žiadosťami o vyplatenie finančných náhrad
od žiadateľa - [REDACTED], adresovaných [REDACTED]
[REDACTED]..., z titulu zmlúv o prevode pohľadávky na oprávnené osoby, ako aj
ďalšie písomnosti, na základe ktorých [REDACTED], mohlo
zistiť vlastníkov predmetných pozemkov a výšku ich finančných náhrad za vyvlastnenie
pozemkov nezistených vlastníkov, vyplácaných zo [REDACTED], ešte
pred podpisom zmlúv o postúpení pohľadávok a plnomocenstiev oprávnených osôb
s [REDACTED], a ďalšie veci súvisiace s touto a inou
trestnou činnosťou, ktoré by odôvodnili predpoklad, že sa získajú dôležité informácie vedúce
k usvedčeniu podozrivých osôb a k získaniu iných dôležitých informácií vedúcich
k objasneniu veci.“*

52. Judikatúra EŠLP v súvislosti so zásahmi do domovej slobody zvykne pri posudzovaní kritéria proporcionality v prvom rade skúmať, či boli dotknutému subjektu poskytnuté dostatočne účinné záruky proti zneužitiu domovej prehliadky v podobe súdnej kontroly vykonanej spravidla formou predchádzajúceho súhlasu sudcu s domovou prehliadkou [pozri Buck proti Nemecku, rozsudok, 28. 4. 2005, č. 41604/98, § 46]. Ústavný súd dôvody, ktoré okresný súd vo vydaných príkazoch prezentoval, hodnotí ako skôr rámcové a bližšia špecifikácia sa týkala iba zamerania domovej prehliadky v podobe

podrobného výpočtu vecí, zaistenie ktorých bolo cieľom nariadených domových prehliadok, avšak tieto dôvody nemožno hodnotiť ako úplne vágne. Samotná závažnosť, povaha, charakter a spôsob páchania stíhanej trestnej činnosti [pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona], ale najmä skutočnosť, že išlo o pokračovací trestný čin, podľa názoru ústavného súdu samy osebe prirodzene a opodstatnene umocnili u konajúcich sudcov okresného súdu presvedčenie o dôvodnosti potreby nariadenia vykonania domových prehliadok na účel získania dôležitých informácií o trestnej činnosti.

53. Ďalšou relevantnou okolnosťou, ktorú ústavný súd pri posúdení proporcionality vykonaného zásahu do obydlia sťažovateľa zohľadnil, bolo, že sťažovateľ figuroval vo vyšetrovanej trestnej veci ako podozrivá osoba, kde sa toto podozrenie opieralo o presvedčivé dôvody.

54. Pokiaľ išlo o negatívny výsledok vykonaných prehliadok (vyplýva to z kópií zápisníc o domových prehliadkach) nemožno túto skutočnosť považovať za takú, ktorá sama osebe s absolútnou istotou vylučuje opodstatnenosť vykonaných prehliadok. Podstatné pre posúdenie veci je, či v relevantnom čase nariadenia domových prehliadok predostreli súdne príkazy na návrhy príslušného prokurátora dostatočné argumenty osvedčujúce dôvodné podozrenie (nie absolútnu istotu) o prítomnosti vecí dôležitých pre trestné konanie v dotknutých obydliach.

55. V súvislosti so sťažovateľom tvrdenou možnosťou zabezpečenia dokumentov a písomností, pre ktoré boli domové prehliadky nariadené, orgánmi činnými v trestnom konaní od iných subjektov, a teda bez zbytočného zásahu do ústavou garantovaných základných práv sťažovateľa, ústavný súd poznamenáva, že nie je v jeho možnostiach dodatočne overovať, či skutočne všetky v príkazoch uvedené písomnosti a dokumenty bolo možné zabezpečiť do vyšetrovacieho spisu aj inak, avšak ak by tomu tak aj bolo, neznamená to samo osebe neopodstatnenosť nariadenia domových prehliadok. Najmä ak podstata vykonania domovej prehliadky nespočíva ani tak v zabezpečení písomnosti alebo dokumentu kvôli preukázaniu jeho objektívnej existencie ako takej, prípadne na účel oboznámenia sa s jeho obsahom, ale v tom, že sa u dotknutej osoby (jej obydlí) vôbec

nachádza, a to práve na účel a v súvislosti napr. spáchať trestný čin. A práve požiadavka na domovými prehliadkami sledované zabezpečenie „*písomnosti, na základe ktorých podozrivý [REDAKOVANÉ] mohol zistiť vlastníkov predmetných pozemkov a výšku ich finančných náhrad zo [REDAKOVANÉ], ešte pred podpisom predmetných plnomocenstiev a zmlúv postúpení pohľadávok*“, mohla a predstavovala takúto situáciu, preto tieto dokumenty, resp. ich „výskyt“ v prehliadovaných priestoroch spätých s osobou sťažovateľa bolo možné jednoznačne považovať za potenciálne relevantné dôkazy, ktoré nebolo možné zabezpečiť inak ako ich zaistením u podozrivej osoby – sťažovateľa.

56. Pokiaľ ide rozsah domovej prehliadky, príkazom súdu bol náležite limitovaný, keďže obsahoval presnú identifikáciu vecí, na ktoré sa mala prehliadka sústrediť a obmedziť. Ak sťažovateľ v tomto smere predsa len zastáva opačný názor, ústavný súd poznamenáva, že je všeobecne ťažko predstaviteľné, aby orgány činné v trestnom konaní alebo súdy mohli a museli v príkaze na domovú prehliadku presne identifikovať a konkretizovať všetky pre dané trestné konanie relevantné veci, zvlášť ak ide o písomnosti alebo listinné dokumenty, ktorých označenie (pomenovanie) je na ľubovôli napr. ich vyhotoviteľa. V takýchto prípadoch je rozhodujúcim predovšetkým obsah týchto písomností a dokumentov, ktorých špecifikácia (vymedzenie) bola podľa názoru ústavného súdu v danej veci dostatočná.

57. Z obsahu zápisníc o vykonaných domových prehliadkach ďalej jasne vyplýva, že tieto boli v súlade so zákonnými požiadavkami vykonané za účasti nezávislej osoby („osoba nezúčastnená na veci“), ako aj v prítomnosti zástupcu [REDAKOVANÉ].

58. Uvedený sumár faktorov podľa názoru ústavného súdu svedčí v prospech záveru o primeranosti vykonaného zásahu.

59. Oproti nim na druhej strane stojí s veľkou pravdepodobnosťou možný, negatívny dopad vykonaného zásahu na povesť sťažovateľa v jeho okolí, čo je následok nevyhnutne spojený s domovými prehliadkami vykonávanými v obydliach sťažovateľa.

60. Početná skupina na prvom mieste uvedených faktorov však skoro jednoznačne posúva celkové hodnotenie situácie v prospech primeranosti vykonaného zásahu.

61. Na základe komplexného posúdenia všetkých relevantných faktorov v okolnostiach prípadu sťažovateľa ústavný súd dospel k záveru, že zásah do domovej slobody, resp. nedotknuteľnosti obydlia sťažovateľa bol primeraný sledovanému cieľu, a teda ústavne akceptovateľný a konformný s limitmi vyplývajúcimi zo sťažovateľom označených článkov ústavy, ktorých porušenie namieta.

62. Vo vzťahu k námietke nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia od upustenia od výzvy podľa § 104 ods. 1 Trestného poriadku, o ktorom okresný súd rozhodol podľa § 104 ods. 2 Trestného poriadku v príkaze sp. zn. OS-NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo 7. októbra 2017, ústavný súd poznamenáva, že jeho odôvodnenie je síce stručné (*„je tu dôvodná obava, že sa výzvou nedosiahne dobrovoľné vydanie vecí. Z uvedeného dôvodu by predchádzajúca výzva bola zjavne neúspešná a zároveň by jej vykonaním mohlo dôjsť k zmareniu účelu domovej prehliadky, nakoľko hrozí, že dôjde k zničeniu dôkazov“*), avšak jednoznačne pochopiteľné a racionálne založené na celkovom kontexte vydaného príkazu, preto z hľadiska ústavnoprávnych princípov ho možno hodnotiť ako udržateľné.

63. V príkaze sp. zn. OS-NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 z 27. septembra 2017 absentuje argumentácii sťažovateľa zodpovedajúca okolnosť, t. j. že by okresný súd v tomto príkaze nariadil vykonať domovú prehliadku podľa § 104 ods. 2 Trestného poriadku, teda bez predchádzajúcej výzvy podľa § 104 ods. 1 Trestného poriadku.

64. Sťažovateľ príkazom na domovú prehliadku vytýka tiež skutočnosti, ktoré okresný súd fakticky ovplyvniť nemohol, keďže samotný výkon domovej prehliadky neuskutočňoval, a teda „pochybenia“ vyplývajúce zo samotnej realizácie domových prehliadok nemožno okresnému súdu pripísať na jeho vrub (napr. pokračovanie vo výkone prehliadky napriek upozorneniu, že môže dôjsť k porušeniu povinnosti zachovávať mlčanlivosť, príslušnými orgánmi zvolený taktický postup a pod.). Za priebeh domovej prehliadky v súlade so zákonom totiž zodpovedá orgán, ktorý ju realizuje. Tieto otázky

preto ústavný súd vo vzťahu k namietanému postupu okresného súdu a jeho príkazov nemohol posudzovať.

65. Vzhľadom na všetky dosiaľ uvedené dôvody ústavný súd rozhodol o odmietnutí sťažností sťažovateľa v týchto ich častiach (porušenie základných práv zaručených v čl. 21 ods. 1 a 2 ústavy opatreniami okresného súdu sp. zn. OS-NR-V-281-1/17-1Tp/385/17 z 27. septembra 2017 a sp. zn. OS-NR-V-294-1/2017-2Tp/389/2017 zo 7. októbra 2017) pre ich zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

66. Pretože sťažnosti sťažovateľa boli ako celok odmietnuté, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími jeho požiadavkami uvedenými v ich petite, rozhodovanie o ktorých je podmienené vyhovením sťažnostiam v časti požadovaného vyslovenia porušenia základných práv alebo slobôd (čl. 127 ods. 2 ústavy), k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2018